

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4168//2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Николов, адвокат из ..., против тужених АД „ББ“ из ... и АД „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Попадић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог АД „ВВ“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3139/2018 од 17.05.2019. године, у седници од 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог АД „ВВ“, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3139/2018 од 17.05.2019. године, као изузтно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог АД „ББ“, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3139/2018 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1. 472/16 од 06.06.2018. године, ставом првим изреке тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове исхране у току рада за период од 01.08.2013. године до 31.08.2015. године, укупно 170.246,45 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости до исплате. Ством другим изреке тужени АД „ББ“ обавезан је да тужиоцу накнади трошкове исхране у току рада за период од 01.09.2015. године до 31.08.2016. године, у појединачним месечним износима са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке тужене су солидарно обавезани да тужиоцу накнаде трошкове регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.08.2013. године до 31.08.2015. године, укупно 92.465,50 динара, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Тужени АД „ББ“ обавезан је да тужиоцу накнади трошкове регреса за коришћење годишњег одмора од 01.09.2015. године до 31.12.2015. године, а тужбени захтев тужица да се тужени обавезу да му по овом основу исплате износ од 14.124,67 динара је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде парничне трошкове у износу од 55.495,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 39.000,00 динара од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке тужени АД „ББ“ обавезан је да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени АД „ВВ“ благовремено је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Побујана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе тужених да запосленима накнаде трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора до 01.09.2015. године, од када је друготужени у обавези на накнаду ових трошкова. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 12.08.2016. године, вредност предмета спора је означена на 194.500,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побујаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побујаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић